

CZERNIECKI (1) ai

Teksty nie oznaczają é.

A sg m cz(e)rni(e)cki. [f czerniecką.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Przymiotnik od „czerniec” ‘zakonnik obrządku wschodniego’:

Wyrażenia: »zakon czerniecki«: Vmárł też Dawid Stosławic Kniáz Cernieiwski/ á Syn iego Stoflá Dawidowic wftąpił w Zakon Cerniecki do Monaftirá Piecerfkiego/ y názwano go Mikułá. StryjKron 185.

[»kapica czerniecka«: Co wftýzawfzy Romunt álbo Lawras Czerniec [...] zrzucił z fiebie Kaptur álbo Kápice Cernoreffę Czerniecką/ á wdziawfzy zbroię/ y fزابلę w ręce wziąwfy/ przyiáchał do Pánów Litewfkich StryjKron 363 (Linde).]

ZZa